

sådan mulighed vil være praktisk i forhold til et land som Spanien på grund af det store antal danske turister.

Til § 8.

Til stk. 1. I overensstemmelse med den almindelige regel i konventionens art. 68 indeholder forslaget § 8 den hovedregel, at loven kun finder anvendelse på fuldbyrdelse af afgørelser, der er truffet efter at konventionen er trådt i kraft mellem Danmark og den pågældende stat. Der gives imidlertid justitsministeren mulighed for på grundlag af aftaler med andre stater at bestemme, at loven også skal finde anvendelse på tidligere afgørelser. Bemyndigelsen, der herved gives justitsministeren, angår såvel fuldbyrdelse her i landet af fremmede afgørelser som fuldbyrdelse i udlandet af danske afgørelser. Såfremt det måtte vise sig hensigtsmæssigt, vil en sådan aftale således kunne bygge på gensidighed, men der er efter forslaget ordlyd ingen nødvendighed herfor.

Til stk. 2. Justitsministeren får ved denne bestemmelse mulighed for i ganske særlige tilfælde at bestemme, at der kan ske fuldbyrdelse her i landet uden iagttagelse af konventionens bestemmelser.

Det er dog altid en betingelse, at det drejer sig om udenlandske afgørelser, der ikke er omfattet af konventionen — enten fordi den anden stat ikke er tilsluttet konventionen, eller fordi det drejer sig om en afgørelse, der ligger forud for det tidspunkt, hvor konventionen er trådt i kraft mellem Danmark og den pågældende fremmede stat. Hvor det drejer sig om en ikke-konventionsstat forudsættes det yderligere, at Danmark ikke med denne stat har kunnet opnå en generel aftale om at anvende konventionens bestemmelser, jfr. § 7, og hvor det drejer sig om ældre afgørelser, at der ikke har kunnet opnås en generel aftale i henhold til § 8, stk. 1.

I sådanne tilfælde, hvor der altså ikke består nogen mulighed for at få den pågældende hjem til afsoning efter konventionens bestemmelser, har man ment i et vist begrænset omfang at burde åbne mulighed for aftaler, der indeholder fravigelser af konventionens regler. Det kan navnlig blive aktuelt at måtte indgå på aftaler, der indebærer en fravigelse af konventionens art. 44, hvorefter man ved fuldbyrdelse af fremmede frihedsstraffe m.v. kan nedsætte den udenlandske straf til det sædvanlige danske strafniveau.

Visse grundprincipper må dog under alle omstændigheder respekteres i en sådan aftale. Det drejer sig for det første om reglen om, at fuldbyrdelse her i landet skal ske efter danske regler. Heri ligger ikke alene det selvfølgelig, at fuldbyrdelse må ske i danske institutioner efter de for

disse institutioner gældende bestemmelser, men også, at der kan ske prøveløsladelse og benådning efter danske regler. Yderligere fastsættes det, at der ikke ved overførelsen her til landet må ske nogen skærpelse af domfældtes strafferetlige situation. Ved denne bestemmelse, der svarer til konventionens art. 44, stk. 2, sikres det, at en aftale om overførsel til fuldbyrdelse her i landet alene kan være til fordel for domfældte.

Der er ikke i § 8, stk. 2, indeholdt noget krav om, at aftalen skal bygge på gensidighed, idet det vil kunne forekomme, at Danmark er interesseret i at få danskere hjem til afsoning, medens den anden stat ikke har en tilsvarende interesse i at få deres statsborgere hjem til afsoning. På den anden side kan det også tænkes, at den fremmede stat vil stille det som et vilkår for indgåelse af en aftale, at denne bliver gensidig. I sådanne tilfælde — hvor det altså er nødvendigt for at få en fuldbyrdelsesaftale i stand, som ganske særlige forhold taler for — gives der i bestemmelsens sidste punktum justitsministeren bemyndigelse til at bestemme, at en dansk afgørelse skal fuldbyrdes i den pågældendes hjemland. Gennem henvisningen til de betingelser, der skal være opfyldt for at fuldbyrdelse her i landet kan ske, foreskrives det, at heller ikke overførelsen fra Danmark til fuldbyrdelse i den anden stat må medføre en skærpelse af domfældtes strafferetlige situation.

Til § 9.

Efter konventionens art. 58, stk. 2, træder konventionen i kraft 3 måneder efter, at den 3. stat har ratificeret.

Danmark undertegnede konventionen straks da den blev åbnet for undertegnelse i maj 1970. Den er endvidere undertegnet af Norge, Sverige, Den tyske Forbundsrepublik, Holland, Belgien og Østrig, men er endnu ikke ratificeret af nogen stat.

Virkingen af de danske gennemførelsesloves ikrafttræden vil dels være at give Danmark mulighed for at ratificere, hvilket straks vil ske, dels at der efter denne lov kan indgås specielle aftaler mellem Danmark og andre stater, jfr. forslaget § 7 og § 8, stk. 2.

Lovens ikrafttrædelsesdato foreslås fastsat til den 1. januar 1971. Der vil naturligvis intet være i vejen for, at der allerede inden dette tidspunkt optages forhandlinger om eventuelle aftaler med andre stater.

Til § 10.

Da de færøske og grønlandske myndigheder bør have lejlighed til at tage stilling til, om den nye fuldbyrdelsesordning også skal omfatte disse landsdele, har man foreløbig i § 10 holdt landsdelene